

[Statsministeren.]

tioner, for at vi sammen med denne kreds kunne foretage en drøftelse af den økonomiske situation som en helhed.

Mødet havde jo den særlige baggrund, dels at man, selvfølgelig, må erkende — det vil jeg dog gerne sige at jeg også fandt lejlighed til at gøre under valgkampen — at den økonomiske situation er præget af en vis uligevægt, som må rettes op, dels at en lang række økonomiske beslutninger skal træffes; vi skal træffe beslutning om en ny finanslov, der lægger statens udgifter til rette for det kommende finansår; vi skal tage stilling til den offentlige bygge- og anlægsvirksomhed, der kan sættes i gang i det kommende år; vi skal tage stilling til tilrettelæggelsen af et udvidet boligbyggeri; vi vil blive vidne til meget vigtige forhandlinger om arbejdsmarkedets overenskomster; regeringen skal selv føre forhandlinger med tjenestemændene om deres løn, og resultatet af disse forhandlinger skal senere godkendes her i det høje ting. Endelig skal landbrugets forhold tages op til ny forhandling vedrørende landbrugsstøtten, og til syvende og sidst skal også statens indtægter for det kommende finansår lægges til rette. Det er altså så store og vigtige afgørelser, der skal træffes, at det måtte være rigtigt, at regeringen førte en samtale herom med alle de organisationer eller i hvert fald de vigtigste af dem, som har ansvar for og indflydelse på mange af de faktorer, der her skal træffes bestemmelse om.

Jeg vil gerne sige helt klart, at det møde, regeringen i mandags holdt med disse organisationer, ikke var noget oplæg og ikke må betragtes som noget oplæg til regeringsindgreb over for arbejdsmarkedets forhandlinger. Regeringen har ikke noget ønske om at gribe ind, har ingen tanke om at gribe ind i overenskomstforhandlingerne. Vi ved, at nye forhandlingsregler er aftalt, og jeg tror, det er det almindelige indtryk, at disse nye forhandlingsregler kan danne en gunstig baggrund for forhandlingerne, således at man kan nære tillid til, at parterne har mulighed for at skabe en løsning ved egne forhandlinger inden for det samfundsmæssigt forsvarlige.

Men uanset at man nærer denne forventning til arbejdsmarkedets parter, vil de afgørelser, der træffes for deres vedkommende,

have en nøje økonomisk sammenhæng med de afgørelser, der skal træffes på andre områder. Derfor fandt vi det rigtigt, at en gensidig orientering fandt sted. Jeg skal ikke over for det høje ting gentage den fremstilling af den økonomiske situation, som jeg foretog på mødet — der er til folketingets medlemmer fra det økonomiske sekretariat uddelt en økonomisk oversigt, der i store træk indeholder det samme, som jeg fremførte under mødet i mandags — men konklusionen er på nogle punkter i hvert fald overordentlig klar; man må komme til det resultat, at der også til næste år vil finde en betydelig importforøgelse sted.

Økonomerne mener, at det bliver en importforøgelse, der næppe bliver mindre end 1 milliard kroner. Skal vi ved vor eksport og andre valutaindtægter skaffe dækning for denne importstigning, må eksporten forøges med et tilsvarende beløb, og vil man yderligere skabe den forbedring af betalingsbalancen, der er nødvendig, hvis vi vil rette den økonomiske situation op, ja, så må eksporten forøges endnu stærkere. Dette er ensbetydende med, at den vældige stigningstakt, der har præget dansk økonomi på næsten alle områder i indeværende år, må dæmpes i 1965. Den må dæmpes, dels ved at forbrugsstigningen ikke bliver så kraftig som i år, dels ved at investeringsstigningen heller ikke bliver så kraftig som i år. Dette betyder på den anden side ikke, at en økonomisk opbremsning af den pludselighed og styrke, som gennemførtes ved omsforliget i 1962, skulle være nødvendig. Tilstedeværelsen af den store valutareserve gør det muligt og forsvarligt at gennemføre den nødvendige tilpasning gradvis. De gunstige ydre konjunkturer skaber mulighed for, at tilpasning i høj grad kan opnås ved en forøgelse af den danske eksport.

Når regeringen holdt dette møde med erhvervene og arbejdsmarkedets parter i mandags, var det dog ikke alene for at opnå en meningsudveksling omkring disse økonomiske forhold; det var også, fordi vi fra regeringens side har den opfattelse, sammenfaldende med det økonomiske råds, at når disse mange økonomiske afgørelser skal træffes, bør man ikke løbe ind i den yderligere vanskelighed at komme i tidnød med hensyn til visse af forhandlin-